

19 april - De puppyuitzet

De lijst groeit gestaag. Het is of ik zwanger ben en babyspullen aanschaf. Ik werk me door tientallen sites die allemaal precies weten wat een puppy nodig heeft. Dat alleen een riem en een voerbak niet voldoende zijn had ik allang begrepen, maar die keuzes! Denk niet dat een voerbak een voerbak is. Nee, heeft jouw hond zijn brokken in een mum van tijd weggevoerd? Ga dan voor de antischrokbak. Heeft jouw hond lange oren? Kies dan een hoge bak. Denk eraan dat een bak niet mag schuiven, dus kies het juiste materiaal. Er zijn ergonomisch verantwoorde bakken, de een kan in de vaatwasser, de ander niet. En welke kleur heeft je voorkeur? Gelukkig weet ik wel welk voer er in die bak moet. Hetzelfde als ze nu bij de fokker krijgt, dat is ze gewend.

Beloningssnoepjes uitzoeken is de volgende uitdaging. Groot, klein, hard, zacht, veel of weinig calorieën, vegetarisch of om meteen de tanden te poetsen. Over één ding is iedereen het eens: ze moeten goed te ruiken zijn. Of wij blij gaan worden van de geur van kabeljauw, hert, eend of kippenmaagjes betwijfel ik.

Honden houden van bijten, helemaal als de tandjes gewisseld gaan worden. Om te voorkomen dat de poten onder je stoelen vandaan gekauwd worden is het verstandig een kluif aan te schaffen. Ook hier word ik overweldigd door het aanbod. Kluiven ter grootte van onze pup zelf streep ik weg, maar nog steeds blijft er veel over. Op goed geluk zoek ik iets uit.

Het leuke gedeelte, de speeltjes, mogen de kinderen doen. Verwoed worden er dingen op de computer aangeklikt en toegevoegd.

‘Genoeg ruimte op jullie kamer voor al die spullen neem ik aan?’ zeg ik na een blik op het scherm.

Onder veel gezocht worden een ballenbad, wipwap en massagevarken verwijderd. Nog steeds blijft er voldoende over voor minstens vijf puppy's.

Mijn beurt weer. Zindelijk zal onze Nova nog niet zijn, dus van een ongelukje in huis moeten we niet opkijken. Ik lees dat de neus van een hond vele malen sterker is dan die van ons. Ze ruiken hun eigen plas nog steeds, ook al heb je er met schoonmaakmiddel flink op geboend. Gevolg is dat ze er de volgende keer weer plassen. Daar zitten we niet op te wachten. Maar hoera, er zijn producten die de lucht compleet kunnen verwijderen. Over deze aanschaf hoef ik niet lang na te denken. Hoogstens over het aantal flacons.

Van de urinelucht beland ik bij de meer aangename geurtjes. Er is een keur aan hondenshampoos. Als ik niet beter wist zou ik denken voor mezelf iets aan het uitzoeken te zijn. Voor de droge vacht, de geïrriteerde vacht, anti-roos, voor een witte vacht, voor beschadigde vacht en ga zo maar door. Het afdrogen doe je vervolgens niet met een gewone handdoek, stel je voor. Nee, je hebt een handschoen-handdoek, een handdoek met een handvat, extra absorberende, het aanbod is reuze. Als kers op de taart kun je na de wasbeurt je hond besprenkelen met parfum. Wat te denken van het luchtje: 'wild'. Of gewoon rozen, vanille en kokos?

Zo werk ik de lijst af. Van tandenborstel en nagelknipper tot autogordel en reflecterende halsband. Ik googel me suf, bestel van alles en kom er vervolgens achter dat ik twee keer een mat voor in de bench besteld heb, maar de biologisch afbreekbare poepzakjes ben vergeten ...

26 april - Tweede keer kijken

We hoeven niet eens de TomTom te gebruiken, we rijden zo naar de fokker toe. Het is lekker weer en de zeven puppy's zitten in een ren op het grasveld. Als ze ons zien komen ze meteen in beweging en proberen hun snoetjes door het gaas te steken. Ze piepen er lustig op los. Debby opent het deurtje: 'Ik zal die van jullie er uithalen.'

Zeven puppy's verdringen elkaar om bij het deurtje te komen. Het is een worsteling om Nova als enige naar buiten te krijgen. Eenmaal naast de ren kijkt ze om zich heen, komt dan aan mijn schoenen snuffelen. Ik aai haar, ze snuffelt nog een keer en rent richting het kippenhok. Stoer sluipt ze er omheen. De kippen staan doodstil. Het verveelt Nova al snel. Ze rent richting de buxus, neemt een aanloop en belandt er middenin. Na wat gespartel komt ze eruit en probeert nog een keer over het heggetje te springen. Weer mis, haar snoetje ligt op de bovenkant van de haag, haar pootjes maaien in de rondte.

Nova rent richting het kippenhok. Stoer sluipt ze er omheen.

Een paar tellen later is ze alweer afgeleid. Ze rent naar de trampoline en gaat er vandoor met een slipper van een van de

jongens die daar aan het springen zijn. Als het schoeisel weer terug is bij de eigenaar heeft Nova iets nieuws gevonden. Ze sleept een tak, twee keer zo groot als zichzelf, met zich mee. De kinderen moeten om haar lachen, maar vinden het wel jammer dat het niet lukt om met haar te spelen. Ze proberen haar te lokken door een tak heen en weer te bewegen. Nova kijkt er even naar, maar ziet dan alweer iets anders dat haar aandacht trekt en weg is ze. We zijn er nog geen half uur en dat kleine ding heeft al heel wat kunsten laten zien.

Eindelijk lijkt ze wat moe te worden. Ze ligt op het gras, poten vooruit, kop ertussen. Een blaadje van de buxus op haar neus.

Tjeerd gaat op zijn hurken zitten: 'Kom dan.'

Nova komt overeind, houdt haar kopje schuin. Eerst de ene kant op, dan de andere kant. Het blaadje lijkt vastgeplakt.

'Kom dan,' roept Tjeerd nog een keer.

Nova begint te rennen. Tien seconden laat ze zich knuffelen dan is ze alweer onderweg naar de buxus om er opnieuw middenin te belanden.

Afscheid nemen is moeilijk. Nog twee weken, als we dan komen nemen we haar mee naar huis!